

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Iudicis immanitas & exitus infelix. n. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

interrogat num sit Sacerdos? Vt prudentiæ est nil directè in hoc genere sed circuitione quadam dicere, tum nè Catholici vltro prodi videantur apud quos latuere Sacerdotes, tum nè quis sui accusator in rebus quæ rectâ fidem non tangunt, accersiuisset mortem atque attraxisset videatur, respondet *Edmundus*, "Vtinam lanè Sacerdos essem! Ita est (inquit Iudex) Proditor hic non est, sed optat esse; Hocquæ ipsum te reum facit.) cum id negaret *Edmundus*, & esset de re contentio, per opprobrium obijcit Iudex ignorantiam inscitiamque; nihil etiam ab illo in medium afferri posse quo Religionem fidemque suam tueatur. " At si experiri in animo est (subijcit Sacerdos) disputationem non detrecto, paratus, quocunque oppugnante, defendere vnam Catholicam veram esse & solam salutarem, cætera quæ nunc per Angliam sparguntur dogmata nullo niti fundamento, idque meo sanguine consignabo.) Et alter, "Consignabis enimvero; faciam enim vt viuus spiransque tua ipse viscera igne torteri conspicias; neque vrbe discedam antequam caput in pertica, membra in vrbis portas distributa videam) cumque sæpius iteraret verbum *Morieri*, "Et tibi (inquit) Domine mi scito esse moriendum.) Tum lectâ de more Scheda, qua Sacerdos & Iesuita, & aliorum seductor pronuntiabatur, res ad duodecimuiros delata est; qui paucis & occultè auditis testibus reum confestim edixerunt. *Edmundus* (quod iure optimo poterat) poscit testes produci, & palam dicere testimonium; quod cum nequaquam concederetur suspicio in vulgus fuit instructos fuisse & subornatos, nihilque certæ probationis afferri potuisse. Vinculis tamen annulisque tam grauibus onustus vt leuare vix posset pedem ductus seorsum, severo cum mandato ne quis eum alloqui permitteretur, postremam operitur sententiam; quâ coram deinde pronuntiatâ, procumbens in genua clara voce exclamat Latinè primum, tum Anglicè *Deo Gratias*; ferramentâ veetelque tam immensos iubente Iudice induerat, vt cum abeundum fuit à comitio, sustentari debuerit & gestari; Ille vero Psalmum *Miserere* lætus de via decantans, ad omnem crudelitatem experiendam parabat se, neque defuere quæ pateretur; nam octo & quadraginta prope horas in arcto obscuroque gurgustio oclusus iacuit, vel sedit potius, cum iacentem locus non caperet, multâ mille florenorum impositâ excubitoribus si quemquam ad illius colloquium admitterent. Moris est, prolatâ sententiâ, vt reo non inferatur supplicium nisi ob signatis tabulis fiat potestas Magistratui eius loci, Iudice qui causæ præerat subscribente: Hic mira fuit tergiuersatio: Altero enim Iudice, qui seniorerat, abnuente, noluit etiam iunior Yelueronus subscribere; itaque cum Magistratus sine tabulis exequi sententiam recusaret, de nouo modo initur consilium vt, non sedente Iudice tali, vt olim, sed *sedente* scriberetur *curiâ*, & *Ordinatum per curiam*. Pudet nimirum facinoris conscios pigetque facti, & Conscientiâ vel Deum vel homines exhorrescente Auctores videri nolunt eorum quæ maximè faciunt.

XII. Moriendum nihilominus iusto fuit: Cui tragædiæ quamquam

1628.

quam paucissimos interesse cupierat Iudex, atque ea propter anticipato die, summo mane, vel sub horam prandij peragendam statuerat, infinitus tamen factus est concursus hominum ut spectarent. A tertia ad quintam feriam sederat in ergastulo; Tum crati impositus obuerso ad caudam equi capite (contra quam in similibus soleat fieri) ductus est, de charta, quam manu tenebat, scriptas qualdam percurrens voce & mente preces. Cum ventum est ad supplicij locum, non ad stabiliendam sed ad infirmendam Martyris constantiam miser Ministellus, tanquam Cacodæmonis minister, "Ecce, inquit, instrumenta supplicij, laqueus, patibulum, fornax, cacabus, culter; his lacerandus, his exurendus es nisi legibus parendum iudices, & misericordiâ vtaris Regis.) Cui Martyr subridens, "Ne quaeso Domine mi, Tentatorem hic agas tu. Misericordiam ego è Cælo, non aliunde, expecto: Spes mea in Christi passione & morte sita est: Hunc rogo obsecroque ut hac me dignum morte faciat) Tum ad pedem scalæ postquam nixus genibus ad quartam horæ partem orasset; gradum exolculans conscendit, rogatq; Catholicos presentes uti secum & pro se orent hoc in ultimo & maximi momenti certamine. Pseudo verò Verbi Ministro replicanti neminè Catholicum adesse, se verò oraturum; Nequaquam inquit, "Neq; enim tuas ego preces volo, neq; tecum precari, aut negotij aliquid habere: si non est isthic, ut ais, quisquam Catholicus, Ego sane tot mortes oppetere opto quot hic sunt homines, ut omnes sint Catholici) Tum pro Rege, pro patria, pro persecutoribus orans, quò in scalam altius ascenderat, eo voce contentiore rogabat omnes ut morte hæc suâ non ad terrorem, sed ad constantiam vterentur; mori se Romano-Catholicum, in ea Ecclesia sola salutem obtineri posse; proinde si animæ salus ipsis curæ esset (quâ nihil nos tangit propius) ad eam se Ecclesiam aggregarent. Cumque se ad orandum composuisset, accedens rursus tentator: "Rogo te, inquit, Domine, vtere Regis benignitate, dic, iurare te velle verbis vsitatis fidelitatis, vel preces nobiscum iungere, & viuere; Opto ego ex animo ut velis viuere; Adest qui ista tibi offert modo velis; dicito te velle.) At ille attollens oculos, & vultu seueriore quasi rei indignitate pie commotus, "Falleris, inquit, Non ego is sum quem existimas; absit à me talis cogitatio; nulla conditione; nullo modo tibi assentiri aut possum aut volo: Amplectimini vos potius Catholicam fidem; veniet dies quando hoc vnicum erit vobis solatium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ fuisse subditos) Tum rursus orans, cum quidam è populo clamarent Tolle, deiectus de gradu pependit, hoc extremum ore efferens, *Bone Iesu.*

Hic exitus fuit viri qui à natura, & ab industria consecutus fuerat illa quæ perfectum in vinea Domini operarium commendant; & videri potuit à Deo ad hunc gloriosum finem à primo tempore referuatus; nam Duaci cum studeret & gradum in Artibus & Theologia adeptus esset, bis mortem postquam fuisset inuentus euasit: Proditus deinde ab eo quem ab incestu reuocare studuerat, & primus sub Carolo Rege Sacerdotij nomine postulatus, pridie

pridie decollationis Sancti Ioannis Baptistæ coronatus est; cui etiam similiorem reddidit Iudicis atrox crudelitas: steterat enim interea dum supplicium sumeretur è sublimiori cubiculi contignatione prospiciens quod procul agebatur; peracto vero supplicio iussit mensæ cibos inferri tanquam triumphum dere bene gesta agens, & iuramentum parte exoluta: Altera restabat pars ut Caput & membra certis locis affigerentur. Hæc antequam distribuerentur domum allata atrectans inhumanâ barbarie comparasse dicitur cum captorum venatione ceruorum membris, quæ tum forte dono illi offerebantur, & ad complendam immanitatem vrbe egrediens, & equum quem infidebat circumagens cum caput conspexisset in pertica, voluit cubitis aliquot altius erigi ad exemplum; nesciens futurum etiam se alijs exemplo ut cauerent quas causas & quam iustè tractent: Famâ enim sat constanti ferebatur Anno vix expleto cœnantem sensisse in ceruice quasi ictum pugni; de quo quando cum famulo ponè (vt assolet) stante iracundius expostularet, & is nihil se fecisse aut vidisse diceret, secundo percussus expauit; delatus à Cœna ad cubile prima luce repertus est cū morte colluctans, neq; vidit vesperâ: quam dispari ab *Edmundo* mercede proclive est cuique existimare. Etenim qui proximè eadem in Prouincia eandem mortis aleam Sacerdotij caula subiuit *D. Ambrosius Barloe* Sancti Benedicti Monachus hæc ad fratrem suum R. P. Rudisindum Barloe Duaci commorantem scripsit è carcere.

Arbitror me passurum (Ita vulgo loquimur cum de morte violenta est sermo) *nâ Dominus Bradshawe* (quo nomine *Edmundus* quandoq; ad dissimulationem utebatur) *is qui ultimò passus est Martyr, ea nocte quæ secuta est passionem ipsius, cum ego penitus ignorarem quod passus esset, stans ad latus lecti mei ita mihi est locutus. Ego passus sum, & tu iam debes pati; vide ut pauca loquaris; conabuntur enim te in verbo capere.* Hæc Martyr de Martyre: Felices animæquæ tam beato fine labores hic susceptos coronarunt. Aliorum nunc gesta perpersionesque percurramus.

XIII. Pseudo Antistiti Vigorniensis plures fuere proles, quas in eadem secum hæresi ab incunabulis diligenter instituendas curauerat: Quæ tamen Dei est benignitas ex filiabus vna Catholicam fidem amplexa multis exemplo fuit pietatis & constantiæ. Huius frater natus maximus, vir omnium flagitiorum cœno immeritus ex morbo impurissimo ad extrema deuenerat. Verane ac fictâ tactus Religione sororem de eius salute mire sollicitam rogat obtestaturque non semel ut Sacerdotem accerlat, cupere se vehementer Catholicè emori: Illa nè fratri periclitanti in re tam necessaria deficeret aduocat ex Nostris vnum, qui totius vitæ accepta confessione, pane etiam cœlesti ægrum refecit: secundo redijt aliquanto post ad nouellam plantam iisdem Sacramentis confirmandam: Rogatur tertio ut accedat: At interim aperuerat infælix Parenti rem vti gesta erat: tenduntur insidiæ; capitur Sacerdos; Pseudo Antistiti sistitur, & recusato (quod fidelitatis vo-

1628.

1629.

1630.

Martyris
de Martyre
re testimonium.Guilielmus
Anderfonti
capitur.